

Nr 31.

Av herr **Wistrand**, om skrivelse till Konungen rörande avfattningen av sådana kungl. propositioner, som avse ändringar i gällande författningsbestämmelser.

Till riksdagen avgivna kungl. propositioner i lag- och författningsfrågor inledas vanligen med den föreslagna lagtexten, varefter i det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet plägar ingå en redogörelse av refererande natur beträffande förut gällande lagbestämmelser.

Det kan icke undgås, att denna behandling av det föreliggande ämnet medför en viss tyngd och brist på överblick, som för den enskilde riksdagsmannen i viss mån försvårar möjligheterna att sätta sig in i de frågor, som propositionen behandlar. När det gäller en helt ny lagstiftning eller sådana ändringar i hittillsvarande lagstiftning, att de medföra en genomgående förändring av hittillsvarande lagtext, torde detta behandlingssätt vara oundgängligt och några åtgärder till underlättande av inläsningen knappast möjliga att åstadkomma.

När det återigen rör sig om ändringar av sådan natur att en jämförelse med förutvarande lagbestämmelser tämligen lätt låter sig göra, skulle svårigheterna kunna undvikas, om man redan i propositionen finge del av en jämförande sammanställning paragrafvis mellan gällande bestämmelser och de i propositionen föreslagna ändringarna. Härigenom skulle riksdagsledamöterna och allmänheten på ett översiktligt sätt få åskådliggjort vad som vore propositionens innebörd och inläsandet i hög grad underlättas. I all synnerhet skulle en lättnad ske, då förslag föreligger om ändringar av författningar, som icke finnas upptagna i den vanliga lageditionen och vilkas ordalydelse därför måste sökas i Svensk författningssamling, för vars rådfrågande ett referensbibliotek måste uppsökas.

Vid utskottsbehandlingen av ändringsförslag av större betydelse i gällande lagstiftning avhjälpas dessa svårigheter vanligen genom att stencilerade textsammanställningar utarbetas och distribueras bland utskottets medlemmar. Vanligen sker detta emellertid först i samband med ärendets föredragning; det förberedande studiet av ärendet måste ledamöterna företaga utan detta hjälpmedel, ehuru det kanske just är under förberedelsearbetet, som det skulle komma till största nytta.

Då sammanställningar av detta slag utan tvivel måste göras redan av det organ, som förberett lag- eller författningsändringen, torde några svårigheter knappast föreligga för att låta dem inflyta redan i propositionen. I många fall — då den sedan åter verkställes genom utskottets sekretariat — skulle dubbelarbete kunna undvikas, om redan propositionen gäve en sammanställande textöversikt, varav ändringsförslagen framginge.

Med riksdagens växande arbetsbörda böra ändringar, som underlätta den enskilde riksdagsmannens möjligheter att sätta sig in i det arbetsmaterial, som förelägges honom, vara värda allvarlig uppmärksamhet.

Mot ett förslag i denna riktning kan anföras något stegrade tryckningskostnader. De torde emellertid ej vara av någon betydande storleksordning och böra väl uppvägas av det minskade arbete, som skulle uppstå för utskottspersonalen, och av kostnaderna för de i stor omfattning förekommande stencilerade sammanställningarna.

Under åberopande härav får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i underdånig skrivelse till Konungen hemställa, att propositioner om ändring i gällande lagar och författningar måtte i de fall, där detta utan större svårigheter låter sig tekniskt genomföras, åtföljas av en jämlöpande sammanställning av gällande och föreslagen lagtext, varvid de föreslagna ändringarna utmärkas.

Stockholm i januari 1943.

Karl Wistrand.
